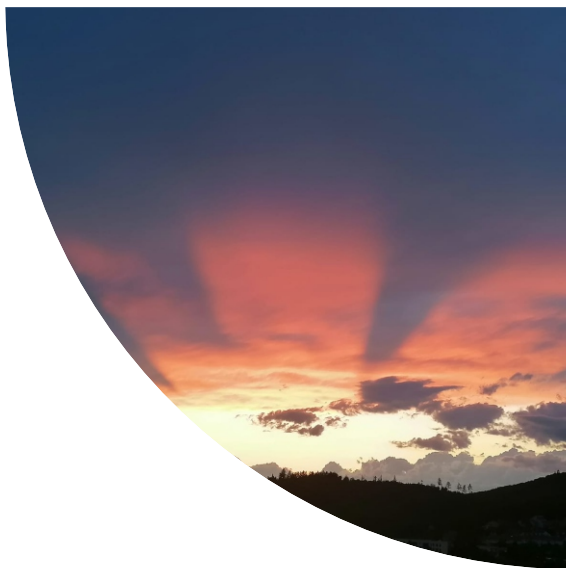

Kanické listy

2/2022 červen

Zažít Kanice jinak
17. září 2022

Vážení a milí spoluobčané,

letní počasí je v plném proudu a všichni se těšíme na zasloužené prázdninové volno. Pojdte strávit pár příjemných chvil třeba při čtení našeho zpravodaje ☺ Namíchali jsme pro vás osvěžující koktejl tradičních rubrik, zajímavostí a novinek z místního dění. Nechte si chutnat!

Pojďte nostalgicky zavzpomínat na chvíle, kdy jste byli dětmi a část léta se odehrávala v rytmu táborového života. Připravili jsme pro vás **exkurz do historie pořádání kanických táborů**. Vězte, že je dlouhá! Organizačním i dětským týmem už prošla pěkná řádka místních. Mám velkou radost, že tradice je stále živá a zájem ze strany rodičů i ratolestí neutuchá. Za sebe se nezdráhám říct, že i my, vedoucí, si společný čas užíváme. Zpět domů se vracíme sice pěkně unavení, nicméně s dobrým pocitem a plány na další rok. Přeji všem, ať se i letošní tábor vydaří jako ty minulé!

Do minulosti se ohlíží také článek ohledně tradičních řemesel u nás. Stále v Kanicích existují domy, které připomínají **zručnost místních kameníků z rodiny Křivonožkovy**. Je škoda, že fortelná ruční práce se už vidí čím dál méně.

Další příspěvky se pro změnu nesou v duchu dění aktuálního. Snad každého z nás se dotýká stav, který panuje ne příliš daleko na východ od našich hranic.

S lidmi prchajícími z Ukrajiny se setkáváme denně, ať už na živo nebo virtuálně. Věděli jste, že někteří z nich **žijí přímo tady s námi**? Co aktuálně prožívají, jak se cítí? Pojdte o nich zjistit více v rozhovorech, které jsme s některými vedli.

Možná si vzpomenete, že loni v rámci sousedských slavností **Zažít Kanice jinak** visela na Padělkách speciální **pocitová mapa**. Účastníci akce měli možnost do ní zaznačit svoje pozitivní i negativní pocity z různých míst v naší obci. Chcete vědět, která lokalita dopadla nejlépe a kde jsou naopak značné rezervy? Začtete se do rubriky „Víte že?“ a hned to zjistíte.

V našem letním drinku je samozřejmě ještě více klasických ingrediencí z oblasti kultury, sportu a aktualit ze zastupitelstva. Ty však, myslím, netřeba dlouho představovat ☺

Milí Kaničáci, přeji vám odpočinkové léto plné radosti, sluníčka a dobré nálady.

za redakci Kristina Makovská Dostálová

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

zdravím vás do krásných letních dnů a blížících se prázdnin. V posledním čtvrtletí se událo hodně zásadních okamžiků, se kterými jsme se museli všichni vypořádat. Nejviditelnějším a nejzávažnějším problémem se stala invaze ruských vojsk na Ukrajinu a s ní spojená humanitární krize v podobě přílivu velkého množství ukrajinských uprchlíků.

S krizí jsme se vypořádávali primárně prostřednictvím svazku obcí Časnýň. Chtěl bych tímto vyzdvihnout vynikající meziobecní spolupráci, okamžitou reakci a následnou pomoc, kterou jsme se jako svazek snažili poskytnout. Jménem Časnýře jsme na Ukrajinu zaslali balíčky zdravotnického materiálu a poskytli i finanční výpomoc. Společnými silami jsme zajistili výuku češtiny pro ukrajinské uprchlíky, která probíhá v Ochozi u B. v komunitním centru.

Nejvíce bych ale chtěl poukázat na obrovskou solidaritu našich kanických spoluobčanů. Mnohokrát jim tímto za jejich pomoc děkuji. Jak mnozí jistě víte, několik kanických rodin poskytlo azyl ukrajinskému

obyvatelstvu. Obec Kanice se snažila být rodinám co nejvíce nápomocná a zajistit „pomocnou ruku“ všem potřebným.

Závěrem si připomeneme něco více radostného. Rád bych zmínil, že se znovu v plném rozsahu a bez omezení obnovily kulturní a společenské akce. Na kanickém hřišti již proběhlo Pálení čarodějnic a Pohádkový les. Nejočekávanější událost nás čeká na konci června, kdy na hřišti proběhnou Krojované hody, na které bych vás tímto jménem celé obce Kanice rád pozval! Těším se na vás!

Vlastimil Minařík, starosta obce

Pranostiky od června do září

Karel Hynšt

Hřímá-li v červnu, zvede se obilí.

Když prší na svatého Petra a Pavla, bude mnoho myší, urodí se hodně hub (29. 6.).

V červenci do košile rozděl se a v prosinci po uši oděj se!

Prší-li na sedm bratří, sedm neděl střecha neuschne (10. 7.).

O svatém Kamilu slunce má největší sílu (18. 7.).

Když v srpnu moc hřímá, bude na sních bohatá zima.

Na svatého Kajetána otvírá se stodol brána (7. 8.).

O svatém Augustinu léto opouští krajinu (28. 8.).

Teplé září - dobře se ovoci i vínu daří.

Jaké počasí zařídí Matouš, takové trvá čtyři neděle (21. 9.).

Obsah čísla

Slovo starosty	3	Rozhovor aneb žijeme tu společně	20
Zprávy kanického zastupitelstva	4	Sport v obci	22
Aktuálně	4	Víte, že...?	24
Téma – Kanické tábory	6	Kanická řemesla a koníčky	26
Kultura	14	Kam na výlet	28
Z farnosti	16	Meteookénko	31
Hasiči	17	Kalendář akcí	32
Zprávičky z MŠ a ZŠ	19		

Vážení občané, opět Vám přinášíme výběr některých důležitých usnesení zastupitelstva obce (ZO) za předešlé měsíce. Všechna usnesení ZO včetně dalších podrobností naleznete v zápisech ze zasedání zastupitelstva obce zveřejňovaných na webových stránkách zde: <https://www.obeckanice.eud.cz/usneseni-ze-zasedani/>

Usnesení číslo 3/2/2022:

ZO schválilo příspěvek ve výši 40 000,- Kč pro spolek tKanička na pokrytí nákladů vzniklých při akcích organizovaným spolkem (především Pohádkový les, Zažít Kanice jinak, Putování a Dýňování), při provozu Herničky tKaničky a při organizaci letního kanického tábora pořádaného SDH Kanice a spolkem tKanička.

Usnesení číslo 3/3/2022:

ZO schválilo nákup multifukční tiskárny Xerox za cenu 83 006,- Kč vč. DPH od společnosti SPIN SERVIS s.r.o. a současně schválilo uzavření servisní a materiálové smlouvy na tuto tiskárnu od téže společnosti.

Usnesení číslo 3/7/2022:

ZO schválilo objednávku na firmu Jan Švehla, Kanice 144 na opravu technického zázemí na hřišti ZŠ za cenu 70 600,- Kč vč. DPH.

Usnesení číslo 3/8/2022:

ZO schválilo podání žádosti o individuální dotaci z rozpočtu Jihomoravského kraje na opravu technického zázemí na hřišti ZŠ.

Usnesení číslo 4/2/2022:

ZO schválilo nabídku společnosti Effecta Group, s.r.o. na provedení třídění, označení a skartace dokumentů z archivu obce, včetně vyřízení skartačního povolení, za celkovou cenu 52 152,- Kč vč. DPH.

Usnesení číslo 4/3/2022:

ZO schválilo obecně závaznou vyhlášku obce Kanice o zákazu používání zábavní pyrotechniky na katastrálním území obce Kanice.

Usnesení číslo 4/4/2022:

ZO schválilo příspěvek ve výši 50 000,- Kč pro Římskokatolickou farnost Babice nad Svitavou určený na opravy kostela sv. Jana Křtitele v Babicích n. Sv.

Usnesení číslo 4/5/2022:

ZO schválilo příspěvek ve výši 6 300,- Kč pro Práh jižní Morava, z.ú. určený na pomoc lidem s duševním onemocněním formou sociální rehabilitace.

Aktuálně

Martin Ondroušek, Ivo Pernica, Radim Vašík

Nové webové stránky obce

Stávající webové stránky naší obce mají svá nejlepší léta za sebou a svou grafikou ani strukturou již neodpovídají aktuálním trendům. Proto se zastupitelstvo obce rozhodlo, že pro občany připraví stránky nové. Za tímto účelem byla vytvořena pracovní skupina ve složení Radim Vašík, Ivo Pernica a Martin Ondroušek, která dostala realizaci projektu nového webu na starost.

Pracovní skupina si vytyčila za cíl, aby webové stránky byly uživatelsky co nejpříjemnější, což znamená nejen modernější grafiku a responzivní design (možnost prohlížení na různých velkých

displejích), ale i přehlednější strukturu a aktuální obsah.

Webové stránky budou provozovány na nové doméně **obeckanice.eu**, čemuž budou odpovídat

i nové obecní e-mailové adresy. Jako dodavatel grafického návrhu webu a redakčního systému pro jeho správu byla ve výběrovém řízení vybrána brněnská společnost Obce na webu s.r.o., která má s tvorbou obecních webů bohaté zkušenosti.

Barevnost webu vychází z konceptu čtyř barev symbolizujících okolí naší obce: zelená – lesy, modrá – nebe, žlutá – slunce, hnědá – půda. Z důvodu co největší přehlednosti představuje každá z uvedených barev jeden ze základních prvků obsahu webu: **zelená** – obec (záležitosti týkající se obecní samosprávy, např. usnesení zastupitelstva obce), **modrá** – úřad (záležitosti, které se týkají činnosti obecního úřadu, např. místní poplatky), **žlutá** – život v obci (kulturní a sportovní události, spolková činnost), **hnědá** – kontakty a odkazy. Nový web se bude pyšnit i krásnými fotografiemi obce a jejího okolí, které zdarma poskytl především Karel Vaněk a Michal Ševčík.

Jednou z ambicí nových stránek je, aby se staly co nejkompaktnějším zdrojem informací o dění v obci a o připravovaných společenských, kulturních a sportovních akcích. Proto bude těmto informacím věnována úvodní strana webu. O připravovaných společenských událostech, aktualitách v obci a novinkách vystavených na úřední desce obce si budete moci nechat posílat avíza na e-mail nebo do mobilu. Rovněž si budete moci ve svém počítači nebo mobilním zařízení kdykoli přehrát hlášení místního rozhlasu.

Nové webové stránky jsou aktuálně ve fázi finalizace obsahu a spustíme je pro vás s vysokou pravděpodobností během léta tohoto roku. Moc bychom si přáli, aby se vám stránky líbily a abyste je rádi používali. Protože chápeme, že jsme nemuseli při jejich tvorbě pomyslet na vše, budeme rádi, když nám po jejich spuštění sdělíte na obecní e-mail urad@obeckanice.eu vaše postřehy a připomínky.

Ochutnávka grafiky nového webu

Krojované Hody Kanice 2021

09. leden 2022

HODOVÝ VÝBOR

pozvánka na akci

Kominik

20. září 2021

OSTATNÍ

Kominik p. Michal Kocman bude ...

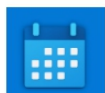

Katastrální úřad JMK

17. září 2021

ÚŘAD INFORMUJE

Upozorňujeme občany, že...

Přehled akcí v obci r. 2021

16. září 2021

AKCE V OBCI

OÚ Kanice - omezení

úředních hodin 27.9.2021

20. září 2021

ÚŘAD INFORMUJE

Oznamuje občanům, že z...

Charitativní sbírka kol a

batůžků

20. září 2021

OSTATNÍ

Koná se 25.9.2021

ŠLP Křtiny - pozvánky na

blízké akce

17. září 2021

AKCE V OKOLÍ

Arboretum Křtiny, dušičkově...

13.4. Zápis zasedání ZO 13.4.2022

2.3. Zápis zasedání ZO 2.3.2022

Obecně závazná vyhláška obce Kanice č. 1/2022 - o zákazu používání zábavní pyrotechniky na katastrálním území obce Kanice

19.1. Zápis zasedání ZO 19.1.2022

D DALŠÍ DOKUMENTY

HLÁŠENÍ ROZHLASU
21.9.2021
5

A DALŠÍ AKTUALITY

Byli jste jako děti někdy o prázdninách na táboře? Asi všichni odpovíme kladně – ano, byli. A jaké jsou vaše vzpomínky? Tak na tuto otázku si mohou kanické děti odpovědět všechny společně: skvělé, úžasné, nezapomenutelné.

V Kanicích se tábory pořádají nepřetržitě od začátku 90. let minulého století, tj. přes 30 let. První tábor byl v létě roku 1990 pod hlavičkou organizace Junák, středisko 603 28 Kanice (od roku 1993 pak 603 28 Dakota), v areálu již zaniklého loveckého zámečku asi dva kilometry nad rybníkem Olšovec. Pak se dvakrát tábořilo v areálu rekreačního střediska bývalého JZD Pozořice (asi ve dvou třetinách cesty mezi Hádkem a rozsc. Malá Říčka), čtvrtý tábor se v roce 1993 vrátil znovu na zámeček, a to už společně s ochozskými oddíly a ve vlastních stanech s podsadou. Pak se tábor přesunul za Bukovinku na Toufarovu louku

v údolí Říčky (Zlatý potok), dále pak proběhl teepee tábor u Oslavy pod Chládkovým mlýnem. Následoval tábor za Bukovinkou na Říčkách na Pořízkové louce, povodňový tábor na Klobásové louce pod Kalečnickem s nezapomenutelným „dotábořením“ v budoucích stájích Čapkova statku v Hostěnicích. A pak byl tábor poprvé a následně ještě mnohokrát na srubu na Olšance. Mezitím proběhly „mega-tábory“ na Oslavě v již neexistujícím táborovém areálu za osadou Oslava. Tam bylo dětí silně přes 60 a i kvůli velké náročnosti na organizaci a zabezpečení se kaničtí vedoucí vrátili ke svému osvědčenému

modelu menších táborů a začali jezdit zase samostatně, převážně na srub Olšanka nad Kalečnickem, u kterého bylo místo na stany i na malé hřiště. A přidal se nový prvek – tábory byly „bez bab“. Vedoucí tábora, kuchařka i zdravotnice byli muži. Ženy, které chtěly pomoci, mohly přijet ve čtvrtek odpoledne s pekáči buchet, aby si děti smlsly. Hry, které pánové vymýšleli, mají tehdejší táborníci (dnešní třicátníci, čtyřicátníci) nesmazatelně vryty do paměti. Mimoto se za éry junáckých táborů budovaly latríny, ráno před svítáním se chodilo na ryby, vařilo se v Seetonově hrnci, plnili se bobříci, stavěla se populární indiánská sauna, v přehrazeném a zaplachtovaném korytě potoka se budovalo koupaliště se skluzavkou, hrál se klackový pozemní hokej, hrála se svíčka a jiné noční hry. Památná byla

překlápěcí lanová lávka přes Oslavu, natažená mezi korunami stromů, punské vodní války, přepady táborů na Říčkách a v Jedovnicích, obalamutění okresní hygieničky na Říčkách nebo výsledek táborového výzkumu, kdo měl posledního obecního kozla v Habrovanech...

Poté, co kanické středisko Junáka zaniklo, organizovala tábory dál obec Kanice ve spolupráci s hasiči. Ještě párkrát se konal na Olšance, potom v Habrovanech u Panské skály nebo v Pístovicích u rybníka, nejčastěji ale v Bukovince na hřišti. To už jezdila jako vedoucí děvčata.

Na tábory (mimo Oslavu) se jezdilo vždy na kole. Věci, které si táborníci brali s sebou, odvezlo nákladní auto společně se stany a ostatním vybavením o trochu dřív.

V sobotu ráno se všichni sešli na návsi a hromadně vyrazili směr tábor. Brzy se vytvořilo několik skupinek se svým vedoucím podle výkonnosti a ti nejrychlejší mohli za odměnu oškrábat brambory k obědu. Vařilo se nejprve na roštu postaveném na ohništi (kuchaři pak měli nohy jak „holátka“), později na varné stolici ve velkých hrncích, a pak se vozila hasičská polní kuchyně. Děti hrály (jako na každém táboře) celotáborové hry, chodily na výlety, měly noční hlídky, koupaly se, zpívaly u táboráku a netěšily se domů. Občas chodily na nákupy, pomáhaly s vařením nebo měly služby na umývání nádobí a chystání dříví na táborák. Na konci tábora dostávaly malované placky z břízy na krk a ty, které jezdily odmala každý rok, mají doma pěknou sbírku.

Táborové vybavení, které se za léta nastřádalo, je uskladněno ve staré hasičce.

V současné době organizuje tábory Spolek tKanička a Sbor dobrovolných hasičů Kanice a zase se jezdí na tábořiště na Oslavu, asi o 300 m dál na druhý břeh říčky. Každý z táborů je jinak tematicky zaměřený, takže jednou to byli mimoni, jindy šmoulové, piráti, indiáni, kouzelníci či pravěcí lidé. Více o táborech si můžete nalistovat ve starších číslech Kanických listů.

A letošní téma? Vikingové. Přejeme dětem i dospělým, ať se jim tábor vydaří a vrátí se plni nových zážitků.

Co se na táborech také stalo?

Dotáboření

V roce 1997 byl tábor na louce pod Kalečnickem právě v době, kdy se rozpršelo, a přišly povodně. Vyplavilo to všechny tábory v údolí Zlatého potoka (Říčky), a to tak, že musely skončit a potupně odjet. I Malá Říčka, která pramení pod Třemi javory a u které byl náš tábor na louce v mírném svahu, se rozvodnila tak, že voda zasahovala až k prvním stanům. Zjištění po skončení průtrže a částečném uklidnění toku potoka bylo kruté... Zařízení tábora a veškeré zásoby, které byly u vody, jsme našli rozestěté ještě půl kilometru níže po toku. Do konce tábora zbývaly tři dny, všechno promočené, louka podmáčená tak, že se trhaly drny. Vedoucí museli řešit co dál. Vypadalo to, že nezbude nic jiného, než tábor zrušit a odvést děti domů. Ty ale za žádnou cenu domů nechtěly... Nakonec se našlo geniální řešení – dotáboření na Čapkově statku v Hostěnicích. Na táboře zůstala základní „sušící“ hlídka a ostatní sbalili spacáky a nezbytné věci do bágů a udělal se pěší přesun. Venis s Renatou navařili kotel čaje, roztopili, co se dalo, aby se usušily spacáky a oblečení. Nakonec z toho byly zážitky, o kterých se nikomu před odjezdem na tábor ani nesnilo a které už asi nikdy nezažijí – spaní ve stáji pod vlaštovčími hnízdy, hoňky a schovky na půdě v seně, skákání po balících slámy, ježdění na koních, plavání v haldách obilí...

Tábor Oslava – indiáni

Akce „Kocour je v troubě“

Na táboře v Bukovince se vařilo v polní kuchyni. Hlavní vedoucí a vrchní kuchař v jedné osobě se jednoho dne ráno vzbudil, aby uvařil vodu na čaj. Místo kuchyně našel zapíchnutý klacek s malým červeným kotlíkem a v něm morseovkou psaný vzkaz, kde kuchyně je. Ten si však hlavní kuchař v šoku, že kuchyně zmizela, nepřečetl (také je možné, že papír se vzkazem do rána odvál vítr, kdo ví...), zbuntoval celý tábor, a když kuchyň stále nebyla k nalezení, urazil se a do konce tábora nevařil. Někteří tvrdí, že provizorní kuchtíci z řad mladých instruktorů měli jídla chutnější... Kuchyň se objevila až další den – dotlačili ji dva z instruktorů, kterým se nechtělo tahat a vymývat těžké kotliny, a proto ji „schovali“ v noci v Bukovince do stodoly k příbuzným. Hlavní kuchař se zapřísahal, že už nikdy na žádný tábor nepojede. Ale jak to bývá, čas všechno smazal a on zase jel. Jen místo do Bukovinky raději k rybníku do Pístovic, kde nikdo žádné příbuzné neměl.

Tábor 2006 – srub Olšanka

Tábor Toufarova louka – Seetonův hrnec

Tábor Oslava – indiální

Jak to vidí děti aneb vzpomínky na tábor

Na zážitky z kanického tábora ráda vzpomínám. Zúčastnila jsem se ho celkem čtyřikrát a legrace byla vždycky. Byl to pro mě vzrušující týden plný dobrodružství, her, výletů a přírody. Nejoblíbenější činností na táboře bylo rozhodně vaření guláše v kotlíku. Každý rok jsme se snažili, aby náš chutnal co nejlépe. Nejlepší prý ale chutnal produkt, který vznikl, když se všechny guláše slily do jednoho. V ten moment mu nic nechybělo a měl z každého výtvaru to nejlepší. Ochutnávka takového guláše chtěla někdy kapku odvahy. Kromě aktivit nabitého programu jsme se chodili koupat do rybníku a byla to zábava, dokud si jeden z instruktorů neupil mobil. Stalo se to dokonce dva roky po sobě, poklidně si plaval, když v tom zjistil, že má v kapsách mobil a peníze, zbytek dne už jenom sušil. Nejvíce mě každý rok děsila stezka odvahy, takže jsem jednou s sebou omylem přibalila i baterku a pěkně jsem si svítila na cestu. Bylo to poprvé, co jsem se vůbec nebála, protože jsem všechny nástrahy viděla již z dálky. Nejhorším zážitkem ale stezka nebyla ani zdaleka. Nejhorší bylo umývání nádobí, když zrovna k obědu podávali kuře na paprice. Není totiž zrovna příjemné lovit po nějaké chvíli v lavóru zapadnutou houbičku, když všude kolem plave oranžová omáčka a další od pohledu krásné zbytky jídla. Když se ale zamyslím nad tím nejtípnějším zážitkem, ihned si vybavím případ se „smrtnou horečkou“, kdy jeden kluk naprosto rozhodně tvrdil, že má teplotu 28 °C, a tak přece musí ležet a odpočívat.

Aneta Minaříková

Skoro každý večer sedíme u ohně a zpíváme. Jeden večer jsme zpívali hejkala a kamarádi říkali, že to bylo slyšet až na vedlejší louku do chat. A když jsme si u toho hráli nohy a ještě křičeli „hej“, tak se s námi celá lavička převrátila.

Viktorka

Byl krásný večer, měli jsme čtvrtou hlídku s Kubou. Už nám končila a Kuba už zalezl do stanu, já též. Byl jsem ještě malý a spal jsem s plyšákem, sovou Pálenkou. No, a tak jsem taky zalezl do stanu a dal si plyšáka pod hlavu, ale nezaregistroval jsem to, a tak ve mně hrklo – kde je můj plyšák? No a dopadlo to tak, že jsem obcházel celý tábor, hledal, zeptal jsem se těch, co měli hlídku a nic... A tak jsem vlezl ubrečený do stanu, že jsem ji ztratil a zjistil jsem, že tam celou dobu je!

Ondra

Vedoucí – vymýšlí nám akční hry, hráváme je celé dny, skáčeme a nosíme, na zádech se vozíme. Když Danča ráno zavelí, musíme vylézt ze svých postelí, Danča někdy přísná bývá, když body rozdává, taky při tom nadává a hned nám je strhává...

Sabina

Cesta na tábor

Organizační tým v proměnách času

Junácké tábory organizoval Karel Horáček, se kterým jezdili Věra a Vašek Mikuláškoví, Maruna a Pepa Kousalíkoví, Liba Horáčková, Zdeněk Honek, Pepa Kolínek a Vlado Kalivoda. Ten převzal štafetu a pořádal další tábory s Vlastíkem Minaříkem, Dančou Kalivodovou, Kristýnkou Rotreklovou a Olčou a Petrem Petlachovými, kteří jezdí stále. Od roku 2016 se k Petlachům přidali postupně Veronika a David Neckařovi, Kristina a Dušan Dostálovi, Maruška Šmahelová, Martin Ondroušek, Michal Matoušek, Dáša Beranová a Terka Sobolová. Pod vedením Petra jezdí v této sestavě dodnes s naplněnou kapacitou (omezenou tábořištěm) 36 dětí. Zájem o tábor je stále větší, ale není v jejich silách ani myšlenkách pořádat velkotábory. Ti, co se na tábor nedostanou osobně, mohou posledních šest let sledovat prostřednictvím Facebooku dění téměř v přímém přenosu.

Pořízkova louka – Říčky

Tábor Pístovice

10

Ještě musíme připomenout, že v Kanicích se na tábory jezdilo i dříve, a to v 60. a 70. letech minulého století. Tábory pořádal stejně jako teď hasiči, a to pro družstva žáků za odměnu po celoročním cvičení na soutěže.

V 60. letech organizoval tábory v Rakoveckém údolí Karel Florián. V roce 1972 a 1974 potom proběhly další dva asi desetidenní tábory, a to ve Sloupu. Místo pro tábořiště bylo vybráno na konci vesnice naproti koupališti u potoka Žďárná. Vedoucím táborů byl Václav Minařík (čp. 60) a pomáhali mu ostatní hasiči nebo rodiče dětí, např. manželé Vystrčilovi. V době trvání táborů bylo v Kanicích „jak po vymetení“ (nezvyklé ticho a klid). Další tábor chtěli mladí hasiči zorganizovat v roce 1983 opět ve Sloupu, ale pro malý počet přihlášených dětí se neuskutečnil.

Tábor 1995 – Zahrádky

Dotáboření 1997 – Čapkův statek

Tábor 1972

Tábor 1973 – Sloup

Tábor 2014 – Bukovinka

Indiánská sauna

Piráti 2018 – Oslavka

Indiáni 2019 – Oslavka

Senilní vzpomínka na 1. junácký tábor

Karel Horáček

Mezi lety 1990 a cca 2008 jsem se účastnil a s přáteli pomáhal organizovat tábory. Na všechny rád vzpomínám, ale přece jen na ten první asi nejvíc. Bylo to o prázdninách 1990 a tábor byl v areálu bývalého loveckého zámečku v lese nad údolím Rakovce. Místo jsme si pronajali od ŠLP Křtiny, který chatku postavenou vedle využíval jako rekreační objekt. Zámeček byl neobyvatelný, těsně před opravou. Vedle byl plácek, kde jsme postavili stany, před ně postavili táborový stožár a zřídili ohniště. Stany jsme tehdy měli půjčené z Adastu a bylo na nich vidět, že již něco zastaly, ale i tak díky za ně! Pamatuji se na tu první nádhernou a teplou noc, kdy jsme seděli u táboráku – a měsíc svítil v úplňku jako ohnivý pecen... A pak jsme postavili první hlídky a ulehli. Ve stanu jsme tenkrát (a naposled!!) spali tři. Na kraji já, na druhém kraji Pepa a uprostřed Václav. Nemohl jsem usnout. Zato Václav usnul hned a spustil – „chrrrr, chrrrrrr, chrrr-rrrrrr“. Plachta stanu se otřásala a zvuky spokojeného spáče se nesly údolím až k Račicím. Kdyby bylo mistrovství světa v chrápání, mohli jsme mít v té době několik zlatých medailí...

Postupně se probouzelo i osazenstvo ostatních stanů a bylo slyšet tiché i silnější znepokojené hlasy: „co to je?“ Někteří nevydrželi a vylezli ze stanů. Když zjistili, odkud se zvuky linou, kopali do cely stanu, odkud se kantáta nesla, s představou, že to pomůže a koncert skončí. Nepomohlo. Pepa a já jsme se vůbec nevyspali, na různých částech těla jsme měli modráky od kopanců. A Václav? Ráno se probudil se svým krásným úsměvem, vyspaný do růžova, popřál nám krásné dobré jitro a zajímal se, jak moc pěkně se nám první noc na táboře spalo...

Druhý den se počasí pokazilo a začalo pršet – a to i do „zkřenčelých“ vypůjčených stanů. Lenoši, kteří si neudělali kolem stanu odvodnění, protože to při krásném včerejším počasí i přes několikanásobné upozornění vedoucích považovali za zbytečné, vylézali ze stanů a narychlo něco tvořili, hádavše se o jednu motyku, která byla k dispozici, protože jim potůčky vody proudily po podlaze stanů. Všechno mokré. Zázemí jedné malé chatky s vařičem bylo pro nějaké řešení zcela nedostatečné... Pokukovali jsme

po lesácké maringotce, která stála opodál a ze které provokovala do dále komínová roura. Po rychlém průzkumu jsme zjistili, že je pro nás nedobytná. Přes silné oplechování a řádný zámek se dovnitř nedalo dostat. Se závistí jsme zamřížovaným okénkem koukali na kamna, která stála uvnitř. Naše chaotické a bezradné počínání sledoval zdáli Petr. Když jsme roztopili ohniště, kotlinu a snažili se věci nějak sušit, zmizel. A po půl hodině se objevil s rozzářeným úsměvem a v ruce držel klíč, který našel pod špalkem poblíž maringotky. S radostí jsme za ním vyběhli. Maringotka byla už otevřená, kamna měl roztopená a z komínku se krásně kouřilo. A uvnitř nádherné sucho a teplo. Za pár minut tam byla krásná a milá atmosféra jak v ruském vlaku. Vlezl tam celý tábor...

Každý den jsme dělali nástup a za doprovodu kytary a písně „Vlajka vzhůru letí“ vytahovali naši vlajku. Junácká hymna „Junáci vzhůru volá den“ nám nikdy nepřiřostla k srdci. Večer jsme vlajku stahovali dolů a hlídka měla za úkol ji střežit tak, jako celý tábor. Předposlední den měly hlídka velké slečny a my se rozhodli, že jim hlídání trochu „zpestříme“. Vlajku jsme dole uvolnili, přivázali na ni silné silonové lanko a natáhli do vikýře zámečku. Za šera nebylo vidět. Hřbitovními řeči jsme navodili ponurou a strašidelnou atmosféru a s napětím čekali na akci. Byl to prý na děvčata nádherný pohled, když se ozval lomoz a vlajka jim před očima odletěla střechou do zámečku. Bohužel jsem to neviděl. Sprintoval jsem v té chvíli zrovna po půdě s nějakým silonovým lankem v ruce...

Zámeček

Jednalo se o dvoupodlažní cihlovou budovu se sklepením o půdorysném rozměru cca 19 x 9 metrů, o výšce 12 metrů. Zámeček byl postaven rodem Salmů zhruba v letech 1850–1860.

V roce 1930 převzal zámeček od Salmů stát, resp. Vysoká škola zemědělská v Brně. V roce 1966 byl zámek prodán Krajskému výboru Československého svazu mládeže, který zde zřídil školící středisko a děly se zde nekalé věci... V roce 1977 ho pak koupil ŠLP Křtiny. Po roce 1990 prošla budova základními nutnými opravami.

V roce 1997 zde bylo natočeno několik scén ze seriálu Detektiv Martin Tomsa. Zámeček pak zarůstal lesním porostem a chátral. V roce 2010 se začalo s demolicí budovy a od roku 2011 zámeček není...

Jaro vneslo do života v obci opět energii

Zatímco dříve by **ostatky** byly posledním veselím, letos to bylo opět trochu jinak. Odložený **Kanický ples** se nakonec letos konal až v březnu za doprovodu staronové kapely Velvet. Poslední dubnový den se v lázních Kanice vyrojily **čarodějnice**, zejména ty mladé, které ještě nestihli upálit. Jednu se ale ulovít podařilo! V květnu se naše okolí opět proměnilo v **Pohádkový les** plný oblíbených bytostí z dětského světa.

Se zpožděním se konalo také tradiční **Setkání u cimbálu**, které s předstihem uvádí **Krojované Hody**. Ty se **letos konají po 30 letech** od jejich znovuoobnovení v roce 1992. Události posledních měsíců ovlivnily i harmonii dvouletého cyklu konání hodů, a jedny jsme tedy museli vynechat. Po 30 letech se tak konají teprve 15. hody. Jak se říká: „všechno zlé je k něčemu dobré“. A tak budeme mít díky pandemii Covid-19 rovnou dvou výročí – jedno kulaté a druhé půlkulaté.

Děkujeme všem, kteří se na hodovém veselí podílejí. Ať už při přípravách, v kroji, nebo jako hosté. Všichni dohromady vytváříme unikátní slavnost, která je „naše“ kanická.

Letošní hody jsou zvláštní svým termínem, který není okolo obvyklých červencových svátků, ale už na konci června. Stimulem posunutého termínu mimo svátky byla mj. také snaha vyhovět těm, kteří odjíždí ve dnech červencového volna za jinými zážitky mimo obec. Na bilancování, který termín je lepší, je ještě brzy. To ukáže až čas a zkušenost. Někdo by namítnul, že posun termínu je odsun od tradice. **My ale vnímáme tradici hlavně v komunitě a společném veselí nás, kanických občanů.** Lpět na něčem, co nepřináší radost, by mohlo naši tradici ukončit, jak už se mnohde stalo. To my ale nechceme, proto jdeme s dobou, ale zároveň úctou k odkazu, který nám zanechali naši drazí „praprapra...“ předci.

Jsme moc rádi, že pro mladou generaci jsou hody zajímavé a tráví jimi svůj volný čas. Kanické hody ale nejsou výsadou jen mladých a svobodných. V kroji mohou jít všichni bez ohledu na věk. Pokud jste si letos říkali: „to už není pro mě“, my si to rozhodně nemyslíme a příště vás mezi námi rádi přivítáme!

Pokud chcete vědět více o tradici krojovaných hodů v Kanicích, podívejte se na stránku:

<https://hodykanice.webnode.cz/>

14

Foto: J. Beran

Foto: J. Beran

Foto: J. Krp

Foto: D. Pospíšilová

Foto: D. Pospíšilová

Foto: J. Kis

Foto: D. Pospíšilová

Biřmování v naší farnosti

Markéta Klímová

Farnost sdružuje věřící dané církve nejčastěji na určitém území, jako duchovní správce ji spravuje kněz, který podléhá biskupovi dané diecéze. V životě farnosti bývají během roku udělovány různé svátosti. Konkrétně se jedná o svátost křtu, svátost smíření, svátost eucharistie, svátost biřmování, svátost manželství, svátost kněžství a svátost nemocných. Zjednodušeně by se dalo říci, že svátosti jsou viditelná znamení neviditelné Boží blízkosti.

V neděli 24. dubna byla po několika letech v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Bílovicích n. Sv. udělována svátost biřmování. V tradičním pojetí života farnosti bývalo udělování této svátosti velkou slavností všech. V bílovické farnosti se sešlo asi 20 osob, které o biřmování projeví zájem a poctivě se na přijetí připravovaly. A to už byl důvod pozvat otce biskupa, aby přijel za nimi. Pozvání přijal brněnský pomocný biskup Pavel Konzbul.

V římskokatolickém ritu svátost biřmování spočívá v pomazání olejem (tzv. křížmem) na čelo, vkládání rukou udělovatele svátosti na biřmovaného a pronesením symbolické promluvy. Významem svátosti biřmování je zvláštní vylití Ducha svatého za tím účelem, aby dotyčný šířil a bránil víru slovem i skutkem jako opravdoví Kristovi svědkové a aby se nikdy nestyděl za Kristův kříž. Biřmovanci si volí nové jméno podle světce, který se stane jejich patronem a zvláštním přímluvcem.

Mezi těmi, kdo tuto svátost přijali, byla mládež, ale i lidé pokročilého věku, konvertité i víru praktikující. Proč se rozhodli jít k této svátosti? Paní Zuzana K. říká: „Toužila jsem se přiblížit více k Bohu a čerpat sílu darů Ducha svatého, chtěla jsem se posunout, udělat

další (bližší) krok ke Kristu.“ Podobně odpovídá i slečna Alžběta K.: „Chci dorůstát ve víře a být blíže Boží lásce. Být blíže lidem svým chováním a být pro ně vzorem dobrého křesťana.“

A jak samotnou slavnost vnímali lidé? Mnozí ocenili hudební doprovod bílovické scholy. Paní Zuzana K. říká: „Pro mě nepopsatelný zážitek, naplnění, cítila jsem velikou radost, která přetrvává. Díky biřmování jsem začala ještě více a hlouběji přemýšlet o víře.“ Paní Jana Š. hodnotí zahradní slavnost, která následovala: „Po slavnostní bohoslužbě byli všichni pozváni k posezení na farním dvoře. Byla to hezká sousedská slavnost. Občerstvení bylo bohaté, s láskou připravené a přívětivě nabízené. Atmosféra srdečná. I nejuzácnější host, otec biskup, seděl s panem farářem u venkovního stolu mezi ostatními. Bylo potěšitelné, že se mezi účastníky slavnosti objevili i lidé, které běžně v kostele nevidáme.“ A jak událost hodnotí duchovní správce otec Pavel Lazárek, který měl vše na starosti? „Friedrich Nietzsche pravil: 'Uvěřil bych v Boha, který by uměl tančit.' Viděl jsem biřmovance, kteří tančí s Bohem. Přes všechny přešlapy a těžkosti, které přicházejí, se rozhodli nechat se vést tím, který se zcela dává. Ať jim ona radost vydrží a stává se stále hlubší.“

V babickém kostele jsme na začátku března po jedné nedělní mši svaté začali uvažovat, zda nenabídneme místní neobydlenou faru ukrajinským uprchlíkům. Ujímat se lidí potřebných je jeden ze skutků milosrdenství, a tak nebylo nad čím dlouze přemýšlet. Dohodli jsme se, že ještě ten den ji vyklidíme, uklidíme a nastěhujeme potřebný základní nábytek. Netušili jsme, že už večer bude stát ve dveřích skupinka potřebných. Od té doby „u nás“ bydlí tři maminky se čtyřmi dětmi. Jsou to ženy milé a pracovitě. Jejich povolání v rodné zemi je jiné, než jaké mohou dělat tady. Ruslana je zdravotní sestra a Olesya s Romanou jsou učitelky na základní škole. Tady je ale můžete potkat především při práci na zahradách v Babicích n. Sv. a okolí.

Zapojily se do života farnosti. Maminky se schází také ve skupince Modliteb matek. Paní Jana říká: „Jsme všichni, obyčejní lidé, „oběti“ dnešní doby, ať už je válka na Ukrajině nebo další věci, které se dějí ve světě.“ Důležité je potkat se na lidské rovině, poznat se, důvěřovat si. Příležitost k setkání bylo již

mnoho: farnost pro ně připravila návštěvu cirkusu a jeskyní, společně s námi putovaly na pěší pouti z Bílovic n. Sv. do Křtin, účastnily se občanského běhu, velikonočních obřadů a tradic. Děti chodí do náboženství, natáčela je zde i TV Noe. Naši hosté jsou soběstační a samostatní. Ale je milé, když někdo donese kousek buchty, zbytek podzimních brambor nebo jablíčka. Maminky už nás učily vařit ukrajinskou specialitu „vareniky“. Panují mezi námi hezké vztahy.

K radosti je i to, že jsou spokojené děti. Krátce po příjezdu začaly chodit do místních škol i na hodiny náboženství. Nová česká slovíčka chytají rychle, ale k domluvě musí posloužit i ruce a nohy. Mají nové kamarády a objevují jiný svět. Sami by si to nevybraly, ale snaží se vzít si z dané situace to nejlepší pro život. A tak to má být: některé věci by si člověk sám dobrovolně nevybral, ale když není na výběr, je lépe žít poctivě den po dni tak, jak přicházejí. Těší se, až válka skončí, opět se setkají se svými blízkými a budou moct zase odjet domů.

Hasiči

David Dvořáček, Vladimír Kalivoda

Hasičská pouť Křtiny 2022

Po dvouleté pauze zapříčiněné pandemií covidu-19 se v neděli 24. dubna sešli dobrovolní hasiči z Jihomoravského kraje a kraje Vysočina, aby v křtinském barokním chrámu Jména Panny Marie společně oslavili svátek svého patrona svatého Floriána. Bylo to první přerušování tradice od roku 2002, kdy uvedl v život myšlenku místního duchovního správce Tomáše Prnky tehdejší starosta obce Kanice Vladimír Kalivoda, který v organizačním výboru působí dodnes.

Již 19. pouť začala tradičním slavnostním průvodem od koupaliště ke kostelu vedeným roztleskávačkami Crazy pompons z Tanečního klubu Mirka z Brna-Obřan za účasti kanické koněspřežní stříkačky tažené koňmi z Viničných Šumic a dechové hudby Sivická kapela. Následovalo více než 270 hasičů v historických a vycházkových stejnokrojích ze 30 jednotek SDH a jejich příznivců, včetně zástupců hasičských sborů ze Slovenska a ze Spillernu v Dolním Rakousku. Jednalo se o největší setkání

hasičů na jižní Moravě. Zaslouženě získalo statut krajské pouti Jihomoravského kraje, která se konala pod záštitou hejtmána Jana Grolicha. Závěr průvodu tvořilo více než 40 hasičských vozidel. Za doprovodu zvonů vstoupila četa praporečnicků do chrámu, kde byla sloužena mše za živé a zemřelé hasiče. Hlavním celebrantem byl farář Pavel Rostislav Novotný (duchovní služba pro hasiče v rámci brněnské diecéze) s přísluhujícím jáhnem Bořivojem Sekaninou.

Po bohoslužbě následoval na náměstí program sukázkami zásahů historické i moderní hasičské techniky. Nejprve proběhlo požehnání praporu a hasičské techniky. Po zdravici významných hostů byly pro četné diváky připravené ukázky zásahu na hořící domeček za pomoci kanické historické (130 let staré) koněspřežní kombinované stříkačky od výrobce R. A. Smekal, která byla pořízena 31. srpna 1892 za 1 020 zlatých. V zásahu byla tato stříkačka v Kanicích do roku 1954. Svě umění ve štafetě dvojic předvedli mladí hasiči z SDH Březina a Bukovina. Vítězné družstvo SDH Březina obdrželo veliký pohár. Na závěr diváci shlédli vyproštění zraněných osob z havarovaného automobilu v podání JSDH obce Babice n. Sv. pod vedením Petra Kheila.

Ve spolkovém domě byla připravená výstava hasičských artefaktů Pavola Herdy z SDH Benešov. Pro děti byl připraven stánek s Hasíkem z Blanska a děti si zde vyzkoušely hasičské dovednosti. První pomoc zajišťovali hasiči z SDH Babice n. Sv., ale letos neměli téměř žádnou práci, mimo jedno drobné ošetření. Odpolední program ukončila unikátní zvonohra s 33 zvony, největší v Evropě, a pozvání na již 20. hasičskou pouť, opět v tradičním termínu poslední dubnovou nedělí, tedy 30. dubna 2023.

V té chvíli přestal sv. Florián držet nad slavností ochrannou ruku a spustil se hustý déšť a nezvykle i zabouřilo. Organizaci celé slavnosti zajišťovali farnost Křtiny, městys Křtiny a SDH Křtiny, Kanice, Bukovina, Habrůvka a Babice n. Sv. Dík patří všem organizátorům této slavnosti.

Zprávičky z MŠ a ZŠ

Statistika zápisů dětí do ZŠ a MŠ Kanice od roku 2016

Ondřej Dostálík

V dubnu letošního roku proběhl zápis dětí do první třídy ZŠ Kanice a následně potom i do MŠ. V následující statistice si můžete porovnat, kolik dětí bylo přijato během let 2016–2022 jak do školy, tak do školky. Počet přijatých žáků do prvního ročníku se nerovná konečnému počtu žáků ve třídě. Do Kanic se hlásí i děti z jiných obcí. Některé z nich potom nastoupí jinde. Extrémní situace nastala v letošním roce, kdy z přijatých 26 žáků pravděpodobně nastoupí jen 14–16.

ZÁPIS DO ZÁKLADNÍ ŠKOLY KANICE				
rok zápisu	na školní rok	přijato	nepřijato	odklad PŠD
2016	2016/2017	35 z těch nastoupili 4 zŘícmanic do Bílovic n. Sv., 1 z Brna do ZŠ vBrně a 1 z Kanic byl přijat do anglické ZŠ	1 (nešestiletý)	11
2017	2017/2018	30 z těch nastoupili 2 zŘícmanic do Bílovic n. Sv.	1 (nešestiletý)	4
2018	2018/2019	30 z těch nastoupili: 2 z Řícmanic do Bílovic n. Sv., 1 z Kanic – do soukromé ZŠ	1 z Bílovic n. Sv. – nespádový, překročena kapacita třídy	4
2019	2019/2020	17	-	9
2020	2020/2021	23 z těch nastoupil 1 zŘícmanic do Bílovic n. Sv.	-	3
2021	2021/2022	24 z těch nastoupili 4 zŘícmanic a 1 z Brna do Bílovic n. Sv.	1 (nešestiletý)	1
2022	2022/2023	26 z nich dle zpráv rodičů nastoupí 2 žáci Babic n. Sv. do tamní ZŠ, 6 z Řícmanic do Bílovic n. Sv., 1 zŘícmanic do Brna, 1 z Habrůvky do Křtin	-	3

ZÁPIS DO MATEŘSKÉ ŠKOLY KANICE				
rok zápisu	na školní rok	přijati	nepřijati	
2016	2016/2017	25 z nich 1 nastoupil do MŠ Ochoz u B.		16
2017	2017/2018	13 z nich 3 nenastoupili – 2 zůstali v původní MŠ v Brně a Řícmanicích, 1 vzděláván individuálně		19
2018	2018/2019	27 z nich 3 nenastoupili – z toho 2 mimokaničtí – 1 nastoupil v Židlochovicích, 1 zŘícmanic do Bílovic n. Sv., 1 kanický vzděláván individuálně		4
2019	2019/2020	24 + 4 dodatečně z nich 9 mimokanických nenastoupilo – 6 z Babic n. Sv., 2 z Ochoze u B., 1 z Adamova		11
2020	2020/2021	25 + 2 dodatečně z nich 8 nenastoupilo: 5 mimokanických – 4 z Babic n. Sv., 1 z Ochoze u B., 3 z Kanic šli do anglické MŠ 1 kanický vzděláván individuálně		6
2021	2021/2022	25 z nich 4 mimokaničtí nenastoupili – 1 z Řícmanic, 2 z Bílovic n. Sv., 1 z Babic n. Sv. 1 kanický vzděláván individuálně		15
2022	2022/2023	16		10

Žijí tu s námi

V této rubrice vám obvykle přináším rozhovory s kanickými rodáky, s lidmi, kteří v naší obci prožili značný kus svého života. Složitá doba ovšem přináší situace, kterých bychom se ještě před několika měsíci nenadáli, a tak někteří obyvatelé Kanic ve svých domovech přivítali ženy a děti prchající před šílenstvím války na Ukrajině. Potkáváme se na zastávce autobusu, v obchodě, děti mají ve škole nové kamarády a všichni společně se učíme nastalou situaci co nejlépe zvládnout. Nikdo z nás by nechtěl prožívat to, co prožívají naši hosté, ze všech sil se tak místní lidé i obec snaží rodinám uprchlíků pomoci. A jak se u nás lidem z Ukrajiny vlastně žije? Zeptala jsem se paní Nadii a paní Tamary.

Řekněte nám prosím, kdy jste přišla do Kanic a jak jste se vlastně dostala právě k nám?

Do České republiky (ČR) jsme přijely 13. března, potřebovaly jsme bydlení v Brně, ale bohužel jsme ve městě nic nesehnaly, a tak jsme reagovaly na nabídku rodiny Rotreklových bydlet v Kanicích.

Vzpomenete si, jaké byly vaše první pocity, když jste k nám přišla? Jak se vám poprvé usínilo v novém bydlišti?

V době příjezdu do ČR převládal pocit nejistoty a zoufalství, první noc a vlastně i dnes pociťuji úzkost, když slyším zvuky aut a letadel.

Pocházíte z města, nebo jste na život na vesnici zvyklá? Jak moc se liší naše vesnice od vašeho domova?

Přišli jsme z města, kde byl stále pulzující aktivní život, Kanice jsou klidnější a útulnější, což přispívá k obnově našeho morálního a duševního stavu.

Je pro vás těžké si zde zvyknout?

Nebylo to těžké, za což chceme poděkovat české vládě a samozřejmě rodině Kristýny za to, že udělala vše pro to, abychom se zde cítily jako doma. Proto byla naše adaptace rychlá, ale přesto bychom se rádi vrátily domů za rodinou – co nejdříve to půjde.

Přišla jste sama nebo s dětmi? Jak tuto změnu snáší vaše dítě?

Přijela jsem s tříletou dcerou. Díky tomu, že jsem nablízku, tak pro ni samozřejmě změna nebyla tak traumatizující, ale hodně jí chybí její rodina a přátelé.

Jaký dojem na vás udělaly Kanice? Co se vám zde líbí a co naopak ne?

Mám dobrý dojem, je tady klidné a krásné prostředí a setkaly jsme se pouze s přátelskými lidmi.

Zažila jste nějaký „kulturní šok“ za dobu, co jste v ČR? Překvapilo vás něco nebo třeba pobavilo?

Kultura Ukrajiny je samozřejmě trochu jiná než v ČR, ale ne natolik, abych tím byla šokovaná, spíš jsem příjemně ohromena místními tradicemi Kanic.

Máte úžasné domácí, kteří vám určitě hodně pomáhají. Jak vám ale můžeme pomoci my ostatní, kteří v Kanicích žijeme?

Jsem velmi vděčna rodině Rotreklových, jejich rodině a přátelům za jejich pomoc a podporu. Také

nám velmi pomáhá příbuzný, který nyní žije a pracuje v Brně. Moc si vážím toho, že chcete také pomoci, ale myslím, že máme všeho dostatek pro pohodlný pobyt.

Máte nějaké poselství či vzkaz pro naše čtenáře?

Važte si každého okamžiku, chraňte svoji rodinu a čas s ní prožít!

Nadiia, 23 let, ekonomka

Řekněte nám prosím, kdy jste přišla do Kanic a jak jste se vlastně dostala právě k nám?

Přijela jsem se svojí dcerou 15. března. Dcera našla nabízené ubytování v databázi a přesvědčila mne, abychom se vydaly do ČR, co nejdále od ukrajinských hranic.

Vzpomenete si, jaké byly vaše první pocity, když jste k nám přišla? Jak se vám poprvé usínalo v novém bydlíšti?

Byly jsme po dlouhé cestě tak unavené, že jsem si myslela, že ani neusneme. Zpočátku jsme se bály hlasitých zvuků, auta nás budila, ale všichni nás zde vřele přijali a postarali se o nás.

Pocházíte z města, nebo jste na život na vesnici zvyklá? Jak moc se liší naše vesnice od vašeho domova?

Přijely jsme z velkého města – Sumy. Kanice se od Sumy liší klidem a krásou krajiny. Místní vesnice mají velmi dobrou infrastrukturu a je zde pořádek. Lidé jsou přátelštější a usměvaví, vždy nás pozdraví. Obecně se mi zde líbí harmonický život a vztah člověka k přírodě. Lidé se zajímají o přírodu a ekologii. Všimla jsem si, že rodiny tráví hodně času společně, věnují se dětem, ale rovněž svým domácím mazlíčkům.

Jaký dojem na vás udělaly Kanice? Co se vám zde líbí a co naopak ne?

Domek, ve kterém bydlíme, vyzařuje harmonii, je vidět, že majitelé si vážící dědictví svých předků. Lidé

jsou zde srdeční. Líbí se mi, že se zde lidé věnují svým oblíbeným činnostem, ať už jsou muzikanti nebo se věnují literatuře či žurnalistice. Také se mi líbí udržovanost zastávek hromadné dopravy, naprosto mě fascinují knihovničky na zastávkách a velmi oceňuji dodržování jízdního řádu. V Brně potom obdivuji množství památek a jejich dobrý stav. Brno je milé a poklidné místo. Lidé zde nežijí v takovém shonu, jak jsme zvyklí na Ukrajině.

Zažila jste nějaký „kulturní šok“ za dobu, co jste v ČR? Překvapilo vás něco nebo třeba pobavilo?

Byla jsem zaskočena štědrostí místních lidí. Nabízeli nám veškeré vybavení. My jsme s dcerkou přijely v zimním oblečení, jen s pár věcmi, protože jsme si myslely, že se za týden nebo dva vrátíme zpět. Naprosto mě překvapilo, jak se o nás lidé postarali. Všichni nám velmi pomohli, vše potřebné už máme. Ivana a celá její rodina jsou skvělí lidé, moc si jich vážíme a za vřelé přijetí jsme velmi vděční. Obecnímu úřadu moc děkujeme za poskytnutí počítače.

Máte nějaké poselství nebo vzkaz pro naše čtenáře?

Čtenářům bych ráda vzkázala, že my Ukrajinci jsme velmi vděční za to, jak nás lidé v ČR přijali a jak nám pomáhají. Přeji si, aby se nikdy nesetkali s hrůzami války a vážili si klidu a míru.

**Tamara, 54 let, filolog
Sofia, 17 let, studentka**

Já zase děkuji za vřelé přijetí v novém domově našich nových sousedů, za pohoštění a velmi příjemně strávené chvíle. **Velký dík patří Saše Ošlejškové za tlumočení a pomoc s překladem a Kanicím za to, že jsou, jaké jsou. S velkým srdcem a samozřejmostí pomáhají tam, kde je to potřeba.**

Sport v obci

Závod pro všechny generace

Petr Kolář

36. Jarní běh se uskutečnil v Bílovicích n. Sv. dne 2. dubna 2022. Navzdory nevlídnému počasí se v prostoru startu a cíle v Palackého údolí již od rána koncentrovalo několik desítek běžců a běžkyň a jejich doprovodu. Pestrobarevné oddílové dresy dávaly tušit, že řada z nich přijela i z větších dálek Jihomoravského kraje (Moravský Krumlov, Přísnotice, Oslavany, Vyškov aj.). Příjemná změna po dvou předchozích letech, kdy epidemická situace neumožňovala plnohodnotný formát závodu. Sport lidi spojuje, proto bylo potěšitelné v rozhovorech tu a tam zaslechnout i ukrajinštinu.

Jednotlivé věkové kategorie průběžně startovaly od 9:00 – od sotva tříletých benjamínků (150m trat), přes minipřípravky (360 m), mladší a starší přípravky (630 m), mladší (890 m) a starší (1750 m) žákovské kategorie, dorostence (2 x 1750m okruh), až po dospělé (3 x 1750 m). Zázemí a organizace fungovaly bezvadně, organizátoři zvládali registrovat i opozdilce, což na některých závodech nebývá vždy pravidlem. Z pozice účastníka závěrečného běhu kategorie dospělých byla škoda, že se na startu nesešlo přece jen více běžců a běžkyň než pouhých 20. Trasa vedla po stejném terénním okruhu jako u kategorie starších žáků a žákyň, jen se tento okruh běžel třikrát. Závod byl tedy spíše kratší, ale o to intenzivnější, což

umocnilo převýšení zhruba 60 m na jednom okruhu a také terénní seběh, kde bylo žádoucí kontrolovat došlap v místy rozbahněném podkladu. Závěrečný cílový úsek si každý vychutnal svým způsobem, někdo s úsměvem na rtech ještě před cílem, jiný s urputným výrazem a úsměvem až po překročení cílové linie.

Vítězové a vítězky kategorií byli nakonec zásluhou sponzorů bohatě odměněni. Uvidíme, jestli se jarní podmínky dostaví alespoň v zimě při příležitosti 43. ročníku Vánočního běhu Rudolfa Těsnohlídka (10. prosinec 2022), který běžeckou sezónu mikroregionu Časnýř (opět v Palackého údolí nedaleko bílovické sokolovny) tradičně uzavírá.

Turnaj ve stolním tenisu

Josef Kolínek

Dne 10. dubna 2022 se v tělocvičně ZŠ v Kanicích uskutečnil turnaj ve stolním tenisu, dopoledne pro žactvo a odpoledne pro dospělé. Celkem se zúčastnilo 17 hráčů. Hrlo se ve skupinách a potom zápasy o konečné pořadí, každý si zahrál minimálně šest zápasů.

Konečné pořadí – žáci:

1. Filip Ondroušek
2. Jan Malášek
3. Ondra Nežádal
4. Jirka Čanky
5. Jan Krs

Konečné pořadí – muži:

1. Aleš Vystrčil
2. Tomáš Meluzín
3. Jarda Zach
4. Pepa Kolínek
5. Zdeněk Kopecký

Družstvo mužů z Kanic se v letošní sezóně umístilo v okresním přeboru 3. třídy ve stolním tenisu na pěkném 3. místě.

Běh za sklínkou medu

Martin Nežádal

Dne 1. května 2022 se v Kanicích na Bukové sešlo více než 30 běžců, aby se po covidové pauze proběhli májovou přírodou CHKO Moravský kras. Počasí nám přálo – bylo mírně oblačno, teplota kolem 15 °C.

Krátkou trať proběhlo celkem 12 závodníků. V mužské kategorii byl tradičně nejrychlejší **Tomáš**

Liščínský s časem 0:32:20 h, v ženské kategorii **Klára Drncová** s časem 0:41:28 h.

Foto: T. Hrnčíř

Na delší trati vyhrál mužskou kategorii **Lukáš Koudelka** s časem 1:02:48, mezi ženami byla nejrychlejší **Lenka Meranová** v čase 1:18:14 h. Vyhlášení výsledků proběhlo dvoukolově. Nejprve byly vyhlášeny výsledky letošního ročníku Běhu za sklínkou medu, poté kanický pan starosta slavnostně vyhlásil vítěze loňského ročníku Poháru o běžeckého krále Časnýře, kterým se stal **Tomáš Hrnčíř z Řícmanic**. Ačkoliv v letošním roce nebyl rekordní počet účastníků běhu, ani nepadly nějaké nové traťové rekordy, domnívám se, že se všem účastníkům sportovní dopoledne líbilo. **Nezkusíte se přidat 1. května 2023?**

Víte, že...?

Uklidme Kanice

Martin Ondroušek

V sobotu 23. dubna byl v rámci akce Uklidme Česko proveden úklid okolí naší obce.

Chtěl bych velmi poděkovat všem, kteří se akce Uklidme Kanice zúčastnili a přispěli tak k čistotě obce a krásné přírody v jejím okolí. Mám především radost z hojné účasti dětí, které ochotně nasbíraly několik pytlů odpadků. Děkuji místostarostovi Lukáši Láníkovi, že všechen nalezený odpad, kterého nebylo

bohužel málo, odvezl. Nalezli jsme i úkazy, které nás pobavily, například strom patrně léta rostoucí v objetí rozpadající se pneumatiky. I přes tyto drobnosti k pousmání není pohled na hromady sebraných odpadků úplně optimistický. Moc bych si proto přál, aby ty hromady byly každým rokem menší.

POCITOVÁ MAPA KANIC 2021

Do mapy s pomocí legendy a samolepek zaznamenejte, jak se v Kanicích cítíte. Můžete do ní a na okolní papír vpisovat i detailnější poznámky k jednotlivým místům – co, proč, kvůli čemu, návrhy na vylepšení, prostě cokoliv vás napadne. Samolepky lepte i přes sebe, ať je vidět, kolik lidí daná místa tímto způsobem vnímá.

ZAŽÍT
KANICE
JINAK

Pocitová mapa Kanic

Hana Rakšány

Možná si ještě vzpomenete na pocitovou mapu Kanic, kterou jsme měli vystavenou na Padělkách v rámci sousedských slavností Zažít Kanice jinak v září 2021. Všichni návštěvníci měli možnost ohodnotit jednotlivé lokality v naší obci podle toho, jak se jim líbí či nelíbí a jak se v nich cítí. K tomu využili nálepek – zelená reprezentovala kladné pocity, žlutá znamenala možnost zlepšení a červená negativní postoj. K dispozici byly rovněž poznámkové bloky na podněty a nápady na vylepšení konkrétních míst v obci. Jak to tedy celé dopadlo?

Průzkum jednoznačně ukázal, která místa v obci jsou vnímána jako riziková nebo na pobyt nepřijemná. Logicky se jedná o přechody komunikace v oblasti návsi, na konci Padělků, u základní školy, dále pak o chybějící chodník na cestě ke hřbitovu. Mladá generace potom využila příležitosti náležitě vyjádřit svůj vztah k instituci místní základní školy.

Velmi pozitivně potom obyvatelé obce vnímají lokalitu Malé strany a je patrné, že lidé jsou spokojeni nejen v místě svého bydliště, ale rádi využívají cesty a vyhlídkové body na loukách a v lesích v okolí naší vesnice.

Řeknete si možná, k čemu je takové cvičení vůbec dobré? Myslím, že bychom měli uvítat jakoukoliv příležitost, kdy veřejnost dostává možnost vyjádřit se

k dění ve svém okolí. Výsledek loňské pocitové mapy Kanic ukázal na to, o čem se v obci mluví, co její obyvatele trápí i těší. Není zavazující, ale mohl by být podnětný...

Ráda bych vás nakonec pozvala na **další ročník sousedských slavností Zažít Kanice jinak**, který se bude konat **17. září 2022** a doufám, že bude stejně úspěšný jako ročníky předešlé. Víte, že tento rok se akce uskuteční již počtvrté? Vyzývám tímto všechny sousedy, kteří chtějí pomoci s organizací, předvést ukázkou svého oblíbeného koníčka, napéct nebo uvařit rodinnou specialitu, zahrát či zazpívat nebo přispět zajímavým nápadem na zpestření programu, aby se nám ozvali na e-mail redakce. Děkujeme a těšíme se na vaši hojnou účast opět v září!

Kanická řemesla a koníčky

P. Ševčík st., J. Beran

Kaničtí kameníci

Jan Křivonožka

Naše obec spadá zčásti do Moravského krasu, a proto se tu nachází vápenec. Je to krásný kámen, který byl po staletí využíván na stavbách. K jeho opracování je zapotřebí zkušeností a zručnosti, kterou disponují odborníci na práci s ním – **kameníci**. V naší obci bylo v minulosti několik vyhlášených kameníků a zde bychom rádi vzpomněli na dva z nich – bratry **Jana a Františka Křivonožkovy**. Kromě toho, že uměli pracovat s kamenem, byli i zajímavými osobnostmi. Na svého otce Jana Křivonožku s námi zavzpomínala paní Ludmila Pozorská.

Narodil se roku 1905 jako čtvrtý ze šesti dětí do rodiny textilního dělníka Jana Křivonožky. Ten se živil mj. pálením vápna a jeho synové František a Jan mu pomáhali. Ve všeobecném povědomí je skutečnost, že se v Moravském krasu pátilo vápno v šachtových pecích. Nám nejbližší se nacházely mezi Ochozí u B. a Březinou u myslivecké stělnice (k vidění jsou zbytky u cesty od silnice k bývalému „**Kulatému dubu**“ a v Hlubně – dnes lom Skalka). Malí vápeníci však pátili vápno v milířích. To se naskládala pyramida z vrstev kamene a bukového dříví, ta se zapálila a cca tři dny bylo nutno udržovat oheň. Milíř bylo nutno ve dne i v noci hlídat. Když už bylo vápno vypálené, přijeli místní sedláci s vozy políťmi vodou a na ně naložili ještě žhavé kusové vápno a rozváželi je dolů na jižní Moravu. Kaničtí vápeníci stavěli své milíře především v lokalitě „**Vápenice**“ ve svahu nad

„**Žleby**“, kde se dříve nacházel starý mohutný „**Kanický buk**“. Kámen lámali hlavně v lomě v „**Žilůvkách**“ nad Srnčí studánkou. Bratři Křivonožkovi se tak práci s kamenem učili od raného mládí a byli poslední žijící pamětníci, kteří zažili tento způsob pálení vápna.

Když bylo Janu Křivonožkovi 15 let, zemřel jeho otec. Jan poté ještě nějakou dobu pokračoval v jeho vápenické činnosti. Našel si zaměstnání ve stolařství u pana Křičky a později u pana Ševčíka, kromě několika válečných let, kdy pracoval v Adamovských strojárnách. V roce 1947 utrpěl vážný úraz, kdy jej fréza připravila o všechny prsty na pravé ruce. Majitel stolárny pan Ševčík jej ihned odvezl svým nákladním autem, tehdy stále ještě na dřevoplyn, do úrazové nemocnice. Následovalo dlouhé období léčení a poté neméně náročné období, kdy se učil žít bez funkční

Majitel stolárny pan Ševčík jej ihned odvezl svým nákladním autem, tehdy stále ještě na dřevoplyn, do úrazové nemocnice. Následovalo dlouhé období léčení a poté neméně náročné období, kdy se učil žít bez funkční pravé ruky. V obci se mu poté říkalo „Bezručka“. Stal se invalidním důchodcem. Nicméně to byl člověk nesmírně houževnatý a schopný a přes těžké postižení, které na něj zpočátku působilo velmi depresivně, zvládl veškeré činnosti včetně psaní levou rukou. Od poloviny 50. let začal stavět z kamene pro občany Kanic, okolních obcí a chataře. Často přitom spolupracoval se svým bratrem Františkem (narozeným roku 1899).

Mám osobní (P. Ševčík st.) nezapomenutelný zážitek, jak to skamenem uměl. V roce 1968 moji rodiče přestavovali náš dům a spousta částí byla z kamene (podezdívky, schody, tarasy atd.). Stavěli to Křivonožkovi. Otec objednal Tatru kamene z lomu v Líšni, ta jej přivezla a bylo jej nutné uklidit z cesty. To se podařilo až na jeden veliký nepravidelný balvan. Rozhodli jsme s bratrancem Josefem, že jej rozbijeme na menší kusy a ty poté uklidíme. Pustili jsme se do balvanu vytlučena malá jeskyňka, nicméně balvan se těšil pevné celistvosti. Tu se zjevil pan Křivonožka a tážal se, cože to děláme. Po našem vysvětlení pravil, ať uhneme, uchopil svoji asi kilovou paličku do dlaně pravé ruky, přidržoval si ji levou rukou a udělal „klep, klep, klep“. Kámen se rozpadl

na několik pěkných „placáků“ a bylo hotovo.

Pan Jan Křivonožka byl člověk velmi přičinlivý a akční. Po válce v roce 1945 leželo v lesích okolo Kanic spousta rozkládajících se mršin padlých koní. Pan Křivonožka je chodil jako dobrovolník zakopávat, což byla práce nezáviděníhodná. Jednou našli spolu s jedním členem KSČ pod mršinou koně i mrtvého německého vojáka. Na prstě měl zlatý prstýnek. Komunista uchopil rýč, usekl mrtvému Němci prst a prstýnek strčil do kapsy. Námitky pana Křivonožky, že k mrtvému člověku bychom se měli chovat s úctou odbyl slovy: „však to byl nepřítel.“ Když po roce 1948 lákali pana Křivonožku do KSČ, právě tato zkušenost byla jedním z důvodů, že odmítl.

Máme-li vyjmenovat jeho aktivity, musíme zmínit, že byl velký včelař. V 60. letech dělal předsedu místního svazu včelařů v Kanicích. Pamatuji si, že jsme si k němu chodili půjčovat vařák na tavení vosku z majetku včelařského spolku.

Byl rovněž aktivním členem Sokola. V roce 1947 Sokol pod vedením stolaře pana Ševčíka začal sbírat finanční prostředky a shánět materiál na stavbu sokolovny na Bukové. Po převratu v roce 1948 však tento sen skončil neslavně. Ale o tam snad někdy příště.

Pan Jan Křivonožka zemřel po poctivém životě v roce 1994.

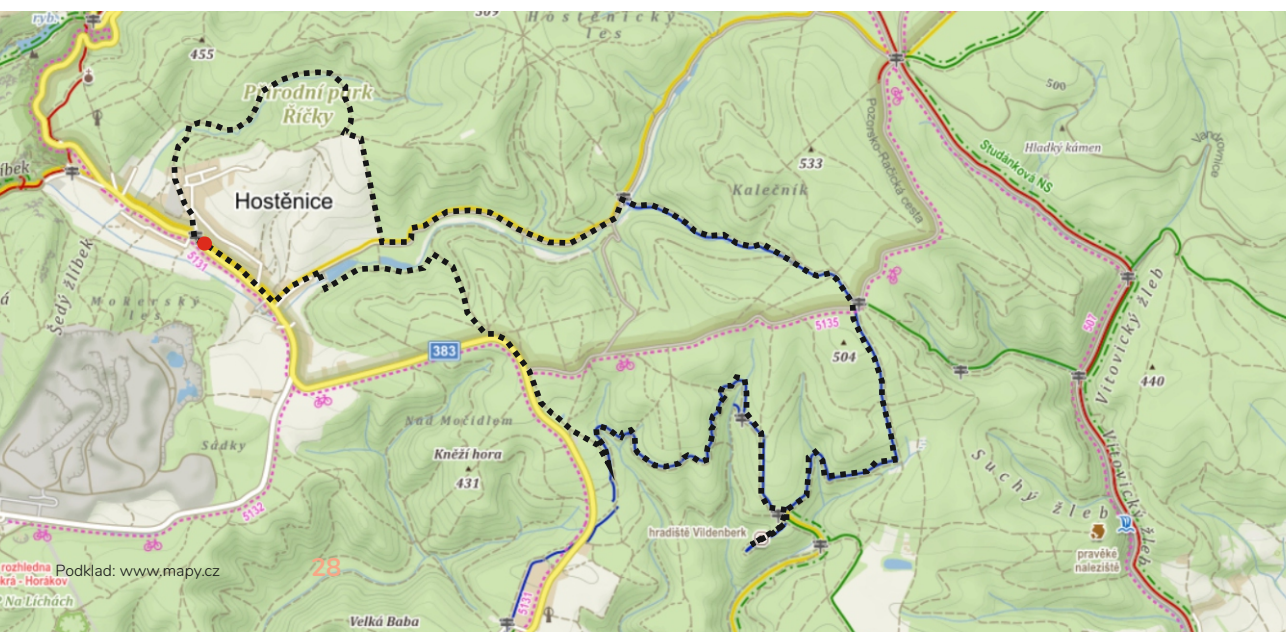
Z Hostěnic kolem rybníků a studánek na Vildenberk, kolem Žalmanova kamene, Jelenice a lesního baru zpět (14 km)

Dnešní celodenní výlet zahájíme přesunem z Kanic do Ochoze u B., odkud odjíždí ve víkendové dny v 9:05 autobus do Hostěnic. Z centra Hostěnic se vydáme kousek po žluté turistické značce (TZ) a před prvním rybníkem se dáme po hrázi doprava. Lesní cestou projdeme i kolem druhého rybníka a pak se dáme po cestě vpravo. Vyjdeme na silnici vedoucí do Pozořic, po ní půjdeme asi 300 m a zabočíme vlevo do lesa, kde vede souběžně s hlavní silnicí lesní cesta. Z ní odbočíme vlevo na modrou TZ (dá se zkrátit neznačeným chodníkem). Po modré TZ dojdeme po pár metrech k Srnčí (Kroupové) studánce. Dále pak pokračujeme po modré TZ, sejdem do žlábku k Žalmanově studánce (s mimořádně dobrou vodou) a pak kolem Hradní (Žalmanovy) boudy dojdeme k pozůstatkům hradu Vildenberk. Prozkoumáme terén s velice dobře čitelnými a rozsáhlými valy hradeb, vrátíme se zpět k rozcestníku a pokračujeme dál po modré TZ. Vystoupáme k Žalmanovu kamenu. Podíváme se na jména na pamětních symbolických kamenech a na zajímavě řešený pomník L. Maláskové. Pak pokračujeme dál po modré TZ až k lovecké chatě Jelenice. Sem jsme kdysi v 90. letech jezdívali s kanickými skauty... Osvěžíme se vodou ze studánky Jelenka nebo

z Pařezové studánky. Vzpomeneme zde na učitele, ochránce přírody, skauta, regionálního historika a vlastivědného badatele Aleše Tinku, který se o blízké okolí a zpopulárnění Vildenberku dlouhá léta staral a zde dobrovolně, v žáru ohně, ukončil své pozemské putování...

Na dohled pod Jelenici vlevo je chráněná Tinkova mokřadní loučka. Pročteme tabuli spolku ZO ČSOP Pozořice a vydáme se po cestě dolů – po žluté TZ kolem Hostěnického potoka. Jakmile na pravé straně skončí les, vydáme se po cestě krajem lesa do kopce, kde nás čeká občerstvení v lesním baru. Pokocháme se výhledem na stádo krav i na Hostěnice a vyrazíme dál severním směrem. Znovu sejdem do lesa a sestoupíme do lokality zvané Napajedla. Na přítoku Hostěnického potoka najdeme dřevěnou lávku vedoucí ke studánce V Napajedlách. Odtud se pak vydáme dál po směru toku potoka, pak odbočíme vlevo a kolem Čapkova statku dojdeme opět na zastávku. Autobus zpět do Ochozu u B. jede ve 13:14, příp. 15:14...

Trasa okruhu z Hostěnic měří 14 km a je „výživná“ pro příznivce geocachingu.

Vizualizace hradu Vildemberk

Valy na Vildemberku

Vildemberk

Podle rozlehlosti a rozložení zříceniny lze usuzovat na značně důležitou stavbu. Stála na strmém a vysokém kopci, jen ze severní strany přístupnější. Celý prostor bývalého hradu je obdélníkového tvaru a je rozdělen na tři části. V nejnižší části je možno vidět okrouhlou prohlubeň, o které se tvrdí, že je to bývalá hradní studna. Střední část, kde byly umístěny nejdůležitější objekty, byla po vojenské stránce nejpevnější. Nejrozsáhlejší část byla severní, ve které byly umístěny četné hospodářské budovy. I tuto chránily mocné zdi a palisády, ale přece jen byla přístupnější, poněvadž tudy se do hradu také přicházelo.

Hrad Vildemberk vznikl počátkem 14. stol. jako středisko panství v lesnaté krajině blízko Brna. Jako držitel hradu (a nepochybně i jeho zakladatel) se uvádí nejprve Půta z Vildemberka s manželkou Zdeňkou. V letech 1318–1340 byl častěji uváděn v rozličných zápisech. Jeho synové Prošek a Půta obdrželi po polovici hradu Vildemberka. Ješek a Beneš sdílili již roku 1349 na severní Moravě na hradě Bouzov, k němuž patřily i nedaleké Loštice. Roku 1371, dne 22. února, prodal Proškův syn Půta

Šacler z Vildemberka markraběti Janovi za 1 700 hřiven grošů polovici hradu Vildemberka s polovicí vsí kněmu patřících – Pozořic, Šumic, Kovalovic, Sivic, Korolup (zanikly), Holubic, Kruhu (zanikl), Čechyně, Vítovic a Hostěnic. Dne 5. března téhož roku prodali bratřenci Půta Šaclera, Půta a Jan z Vildemberka, téměř markraběti Janovi a jeho synovi za 2 600 hřiven grošů druhou polovinu hradu Vildemberka a jmenovaných vsí i se vsí Velešovice. Tak byl jejich rod navždy z držení Vildemberka vyveden, ačkoliv i potom se ještě po tom hradu psávali.

Hrad zanikl nepochybně za válek mezi markrabaty Joštem a Prokopem, protože v roce 1402 byl již ve zříceninách. V pozdějších letech 15. a 16. století byl hrad majetkem moravských markrabí. Postupně upadal v zapomnění, chátral a jeho pevné hradby se rozpadávaly. Stavebního materiálu z něho bylo používáno ke stavbám v okolních vsích a dokonce prý i ke stavbě pozořického kostela (1704–1724). Dnes zůstávají ze zříceniny hradu jen nepatrné kamenné zbytky v lesích katastru obce Pozořice, ale místu, kde stával, se stále říká „Na hradě“.

Josef Žalman (1884–1947)

Otec i dědeček Josefa Žalmana byli hajní. Po ukončení základní školy vystudoval revírnickou školu v Písku, potom vyšší lesnický ústav. Po škole sloužil u lesního podniku v České Třebové. První světovou válku strávil na východní frontě. Po návratu organizoval veřejné dění v mysliveckých spolcích. Po vzniku první republiky byla lesnická sdružení roztržštěná a bylo potřeba je sjednotit. Žalman se významně podílel na založení celostátní lesnické organizace, do níž vstoupily všechny dosud jednotlivé spolky a také spolky lovecké kynologie. V letech 1923–1938 byl jejím jednatelem. Tuto činnost dělal dobrovolně vedle své práce ředitele lesních statků v Pozořicích. Založil časopis „Stráž myslivosti“ a přispíval do něj odbornými články. J. Žalman napsal dvoudílnou knihu *Základy myslivosti* (1941). Byl spoluvůrcem myslivecké legislativy a autorem stolních mysliveckých kalendářů z let 1930–1941. J. Žalman se sice dočkal osvobození, ale kvůli těžkému onemocnění se do veřejného života již nevrátil. Umírá v Pozořicích ve věku 63 let.

V pozořickém polesí stojí Žalmanův lovecký srub (1928), tzv. Hradní bouda. V jeho blízkosti je Žalmanova studánka (v prameništi pravé větve

Koválovického potoka). U Pozořic byla ke stoletému výročí narození J. Žalmana roku 1984 odhalena pamětní deska na místě na křižovatce lesních cest, kam rád chodil. Pomník J. Žalmana byl také odhalen roku 1950 v těsné blízkosti studánky Pod Novým hradem mezi Brnem a Adamovem – součást Lesnického slavína.

Bližší informace a zdroje:

[studánka Pod \(Novým\) hradem | Národní registr pramenů a studánek \(estudanky.eu\)](#)

[Myslivost - Biografie Josefa Žalmana](#)

[Myslivost - Přelomové dny přelomových osobností Žalmanova studánka | egeon.cz](#)

[Mgr. Aleš Tinka.: Pozořice trochu jinak \(webnode.cz\) \(PDF\) Vzpomínka na Mgr. Aleše Tinku \(1968-2011\). Nekrolog Mgr. Aleše Tinky \(1968-2011\) | Josef Kovář - Academia.edu](#)

[Zbytky hradu Vildenberk | egeon.cz](#)

[Páni z Vildenberka Wikipedie \(wikipedia.org\)](#)

[Vildenberk Wikipedie \(wikipedia.org\)](#)

Soutěžní otázka:

U pomníku Josefa Žalmana se nachází Lesní slavín se symbolickými kameny. Napiš osm jmen významných osobností tohoto regionu, kterým tyto kameny vzdávají poctu. Nejrychlejší správná odpověď bude odměněna lahví dobrého vína... Odpovědi zasílejte na e-mail: redakce@obeckanice.eu

Žalmanova (Hradní) bouda

Žalmanova studánka

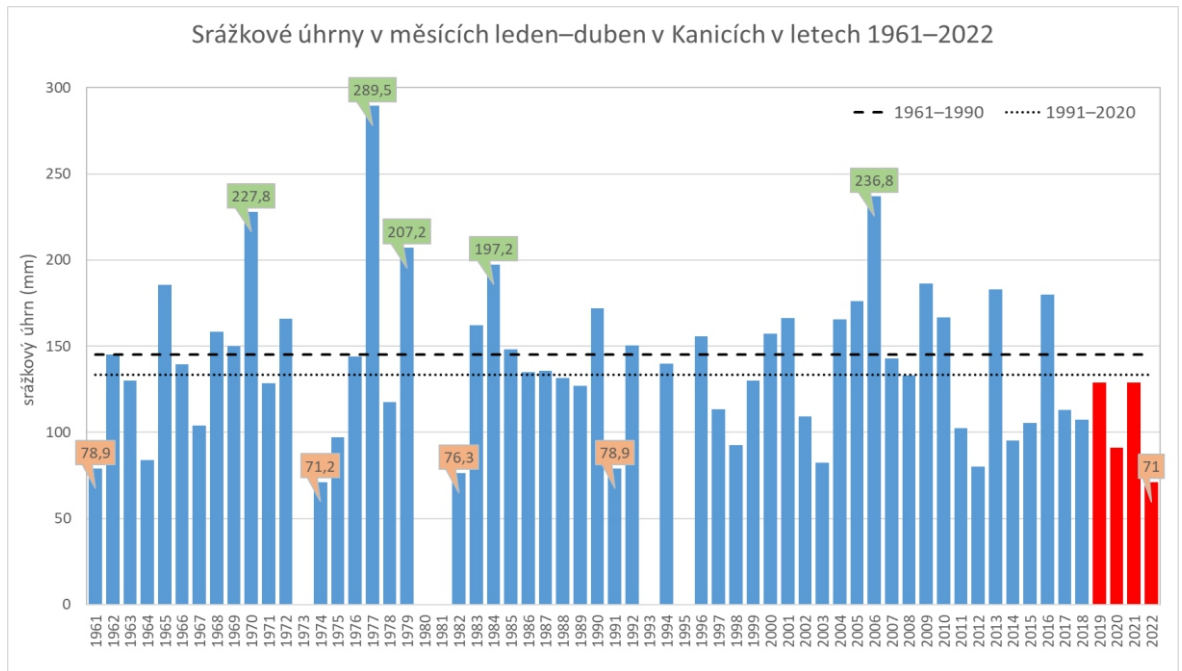

Zima 2021/2022 a jaro 2022 v Kanicích

Teplotní a srážkové charakteristiky zimy 2021/2022 a jara 2022 v Kanicích.

	Prosinec	Leden	Únor
T_{avg}	0,7 °C	0,9 °C	3,8 °C
T_{max}	17,1 °C (31. 12. 15:20)	14,1 °C (3. 1. 15:20)	16,7 °C (17. 2. 10:50)
T_{min}	-11,4 °C (26. 12. 8:40)	-10,7 °C (12. 1. 4:50)	-4,9 °C (28. 2. 5:40)
Sr_{sum}	50,0 mm	21,0 mm	14,5 mm
Sr_{max}	14,5 mm (10. 12.)	8 mm (5. 1.)	4 mm (17. 2.)
	Březen	Duben	Květen
T_{avg}	4,8 °C	8,7 °C	16,7 °C
T_{max}	25,8 °C (23. 3. 14:40)	26,0 °C (14. 4. 16:20)	34,6 °C (20. 5. 15:30)
T_{min}	-9,4 °C (3. 3. 5:40)	-5,6 °C (4. 4. 4:10)	1,2 °C (29. 5. 5:00)
Sr_{sum}	10,5 mm	25,0 mm	56,5 mm
Sr_{max}	8,5 mm (16. 3.)	6,5 mm (9. 4.)	27 mm (25. 5.)

ZAJÍMAVOSTI: Extrémně nízký úhrn srážek za období leden–duben 2022 (71 mm). Dle rekonstruovaných úhrnů pro Kanice od roku 1961 (graf níže) byla hodnota za rok 2022 jedna z nejnižších za posledních 62 let (spolu s rokem 1974). Z porovnání 30letých normálů mj. vyplývá, že množství srážek úvodních čtyř měsíců v roce v čase klesá (1961–1990: 145 mm; 1991–2020: 133 mm).

Úhrny za období 1961–2018 (modře) odpovídají tzv. “technické řadě” pro Kanice, která byla vytvořena prostorovou interpolací (metoda inverse distance weighting) srážkových úhrnů stanic Babice n. Sv., Bukovinka a Brno–Tuřany. Tato data byla poskytnuta Českým hydrometeorologickým ústavem dle zákona 123/1998 Sb. Z důvodu chybějící části dat nejsou k dispozici úhrny za roky 1973, 1980, 1981, 1993 a 1995. Srážkové úhrny za období 2019–2022 (červeně) byly změřeny autorem přímo v Kanicích. Hodnoty pěti nejvyšších a pěti nejnižších úhrnů jsou zvýrazněny v grafu.

Pozvánka na kulturní a sportovní akce pro veřejnost v Kanicích

V souvislosti s omezeními není pro pořadatele lehké akce plánovat, může tak docházet ke změnám uvedených akcí, jejich rušení, ale i ke vzniku nových.

Aktuální přehled akcí najdete vždy v aktualitách na webu obce Kanice: www.obeckanice.eud.cz

2022

srpen	Kácení máje	Hodový výbor Kanice
září	Loučení s létem	Hasiči Kanice
17. 9.	Zažít Kanice jinak	kanické spolky
říjen	dýňování	tKanička
říjen	Masarykova vatra	Hasiči Kanice

A jak může na kanickém táboře vypadat jídelníček? Samá lahůdka! 😊

JÍDELNÍČEK

2013

	snídaně	oběd	večeře
sobota		bizoní hamburger s topinaburem	placky s jelením lojem a cibulou
neděle	makovce + kakao marmeláda	vývar z prérjních bylin pečený krocán s bílyma myšima bobkama	jelení lejno s cukrem
pondělí	chléb s máslem, salámem a sýrem + čaj	bez vývaru plátky z tapíra s topinaburem	skalp z blondýny s krvavou majdou
úterý	rohlíky se sýrem a salámem zelenina a čaj	zdravotní vývar výpečky z tapíra, zelný list a kola od vozu	směs myších bobků a zbytků
středa	chléb s máslem, zeleninou čaj	vývar z orla orel na paprice, šroubky	žlutá majda s ohnivou vodou a mušlemi
čtvrtek	rohlíky s paštikou pomazankou + čaj	vývar z topinamburu opiové placičky maštěné	jelení ragú - vlastní výroba
pátek	vaječné topinky, zelenina čaj	vývar z bizona s prérjní trávou vařené bizonní maso s krvavou omáčkou a kola od vozu	králíčí ocásky na ohni
sobota	chléb s máslem, čaj marmeláda, med a jiné zbytky	začouzený vývar se zrním začouzená losí kýta a kaše	něco od maminky, ale už doma

Zapojte se do tvorby Kanických listů, je to i váš zpravodaj!

Pokud máte připomínky, návrhy, podněty, nebo rovnou hotové příspěvky do konkrétních rubrik obecního zpravodaje, neváhejte a podělte se s námi o ně. Příspěvky budou redakční radou průběžně zapracovávány do nových čísel dle tematického zaměření.

Uzávěrka příspěvků do dalšího čísla je **16. 10. 2022**.

V případě zájmu o jakoukoli formu spolupráce nás kontaktujte na redakčním e-mailu:

redakce@obeckanice.eu

Kanické listy

Zpravodaj územního samosprávného celku, vydává obec Kanice, Kanice 76, 644 01 Kanice, IČO: 00363171, evidenční číslo MK ČR E23486, ročník V. – červen 2022.

Redakční rada:

Kristína Makovská Dostálová (šéfredaktorka), Petr Ševčík st., Blanka Kalivodová, Ivo Pernica, Kristýna Rotreklová, Karel Hynšt, Hana Rakšány Dvořáková,

Martin Ondroušek, Jan Beran, Jan Drábek, Marie Šmahelová, Aneta Minaříková, Petr Kolář.

Grafická sazba: Nicol Kolářová.

Jazyková korektura: Petr Kolář.

Kontakt na redakci:

redakce@obeckanice.eu

Toto číslo vyšlo 24. 6. 2022 nákladem 400 ks. Pro občany Kanic zdarma.

Foto: redakce a autoři článků, pokud není uvedeno jinak. Za věcnou správnost odpovídají autoři. **Redakce si vyhrazuje právo** zaslané příspěvky upravovat, případně neuveřejnit. Nevyžádané rukopisy se nevracejí.

Veškeré materiály otištěné v Kanických listech jsou uveřejněny se souhlasem autorů. Jejich další použití třetími stranami podléhá autorským právům a zákonu upravujícímu tato práva.